

det, saa skal jeg vie dig. Men i Stedet, for siger han ikke et Ord til Manden, nægter blot at vie ham, og da han saa faar Kongebrev og gaar til en Nabopræst, skriver Pastor Berthelsen til denne Præst, at han ikke maa vie ham, og først Dagen før Brylluppet er berammet, faar Manden det at vide. Hverken fra Provst, Biskop eller Kultusminister er der tilgaaet denne Mand den mindste Underretning om, hvorledes Sagen stod. For nogen Tid siden kom Politiet og holdt Forhør over ham. Jeg tror derfor, jeg har Ret i, at der ikke er taget menneskekærligt og hjælpsomt paa denne Sag, saaledes som man kan og bør kræve det af humane og frisindede Embedsmænd.

Den højtærede Konsilspræsident svarede mig ganske kort paa Marineministerens Vegne angaaende den tvungne Kirkegang paa Vagtskibet „Sjælland“. Han sagde, at de værnepligtige ikke mistede nogen Fritid, idet Gudstjenesten kun holdtes i Stedet for den tidligere Parade, men efter hvad der er mig meddelt, tager Gudstjenesten den dobbelte Tid, saa Mandskabet mister utvivlsomt nogen Fritid. Men det, jeg særlig ankede over og ikke fik Svar paa, var, at der overhovedet indrettedes tvungen Kirkegang, at Mandskabet pibes til og fra Gudstjeneste. Jeg forstaaer ikke, at det kan lade sig gøre i et Land, hvor man har Religionsfrihed. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Minister at afskaffe den tvungne Kirkegang, den er uhyggelig i alle Henseender, ikke mindst fra et religiøst Standpunkt. Man bør overlade det til de værnepligtige at dyrke deres Gud, som enhver synes bedst.

Den højtærede Justitsminister mente, at de Eksempler, som jeg havde fremdraget paa det uheldige i at straffe Børn i Stedet for at opdrage dem, vare daarlige Eksempler. Da den højtærede Minister talte, var jeg ikke rigtig vis paa, om det var en Justitsminister før Systemskiftet eller en Minister efter dette. Aanden var den samme, det var det samme, som vi tidligere altid hørte fra Justitsministerens Forgængere, naar vi ankede over sligt, de følte sig kaldede til at optræde som de paagældende Embedsmænds Forsvarere. Der blev taget juridisk og formelt paa Sagen og ganske set bort fra det sociale Milieu, fra alle de sociale Momenter, der ere blevne fremdragne her i Salen. Den højtærede Minister nævnte, at den omtalte Dreng først havde siddet 4 Maaneder i Varetægtsarrest for nogle Tyverier, derpaa var dømt til 25 Slag Rotting, men da han var

tuberkuløs, eller som Ministeren sagde, havde Anlæg til Tuberkulose, gik Sagen til Højesteret, og han blev dømt til 30 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke nogen heldig Dreng, jeg havde faaet fat paa, det var ingen rar lille Dreng, men det har jeg aldrig paastaet. Jeg har sagt, det var en stakkels Dreng, som der var gjort Uret imod. Ministeren og jeg og vi alle ere enige om, at man overhovedet ikke skal straffe Børn, og der er altsaa gjort Uret mod denne Dreng. Jeg har fremdraget det som en særlig skrigende Uret, fordi Drengen led af Tuberkulose, i alt Fald havde Anlæg derfor, og der er ingen Tvivl om, at han kun bliver værre ved den Medfart, der er overgaaet ham. Den højtærede Minister sagde, at han havde været straffet 3 Gange tidligere og var grebet i forskellige Rapsrier, men det beviser jo ikke andet, end at det ikke hjælper at straffe ham, han kommer derved længere og længere ind paa Forbryderbanen; man skulde i Stedet opdrage den stakkels Dreng. Den højtærede Minister støtter sig til Domsakten og vistnok kun til den, men jeg støtter mig ogsaa til det Kendskab, jeg har til Drengen selv, hans Familie og de Forhold, hvorunder han er vokset op. Der ud fra har jeg omtalt denne Sag som et godt Eksempel paa, hvilken Uret der gøres mod Børn og unge Mennesker under de nuværende Samfundsforhold. Denne Dreng bor ude paa Kristianshavn, han stammer fra et Hjem, hvor Arbejdsløshed og Nød har været til Huse. Der er 7 Børn i Hjemmet. Han blev som ganske lille ramt af en ondartet Difteritis og fik som Følge deraf, hvad der saa tit er Tilfældet med Børn, et haardt Knæk, ogsaa aandeligt. Han gik i Skolen for at være noget underlig, Kammeraterne kaldte ham en Halvtosse, og da han blev udskreven af Skolen, var han 4 Klasser efter det sædvanlige. Det var altsaa en stakkels baade aandelig og legemlig forkrøblet Dreng, der skulde have været under bedre baade aandelige og materielle Vilkaar. Saa kunde der maaske være blevet noget ud af ham, thi han er ikke uden gode, menneskelige Træk. Det oplyses for mig ved adskillige Vidnesbyrd, at naar han er hjemme hos sin Moder, har han været overordentlig flink til at passe hende, han har siddet halve Dage ved hendes Seng, naar hun har været syg, og hjulpet hende til Rette. Han har i denne Sommer arbejdet ude paa Amager ved et Tærskværk, det Arbejde har passet for ham, og hver Ugedag er han kommen